

April 2021

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Factors affecting motivation to study in the Bachelor's Degree Program at the Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University)

วลินี ไชวัญญ์

สมขรรจรต ข่าเมือง

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ไชวัญญ์, วลินี and ข่าเมือง, สมขรรจรต (2021) "แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (Factors affecting motivation to study in the Bachelor's Degree Program at the Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University)," *Journal of Education Studies*: Vol. 49: Iss. 2, Article 10.

DOI: 10.14456/educu.2021.31

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol49/iss2/10>

This Article is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Factors affecting motivation to study in the Bachelor's Degree Program at the Faculty of
Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University

วสินี ไชวพันธ์¹ และ สมปรารถ ขำเมือง²

Wasinee Khwaiphon¹ and Sompart Khummuang²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่เข้าศึกษาในการศึกษา 2561 จำนวน 123 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล ด้วย ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวม นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาขณะนี้อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.65$) โดยด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านสถาบัน ด้านการประชาสัมพันธ์ส่วน ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยคะแนนต่ำที่สุดและอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้พบว่า นิสิตที่เลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรที่แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพแตกต่างกันและรายได้ของผู้ปกครองที่แตกต่างกันมีผลในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันแตกต่างกัน

คำสำคัญ : แรงจูงใจ, การเข้าศึกษาต่อ, ปริญญาตรี

Article Info: Received 30 January, 2021; Received in revised form 18 March, 2021; Accepted 25 March, 2021

¹ นักวิชาการศึกษา คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล : wasinee@g.swu.ac.th

Educator, Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University

Email: wasinee@g.swu.ac.th

² นักวิชาการศึกษา คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อีเมล : sompart@g.swu.ac.th

Educator, Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University

Email: sompart@g.swu.ac.th

หมายเหตุ : ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประจำปีงบประมาณ 2561

Abstract

This research aims to study motivation of students applying for admission to the bachelor program of the Faculty of Environmental Culture and Ecotourism, Srinakharinwirot University. The population used in this quantitative study consisted of 123 freshmen undergraduate students who were enrolled in the Faculty of Environmental Culture and Ecotourism Srinakharinwirot University in the 2018 academic year. The tool used in this study was a questionnaire which collected 1) general information and 2) information about motivation for applying for admission to the bachelor's degree program, which used the 5 - point Likert scale. The statistics used to analyze data included frequency, averages, and standard deviations. The hypothesis was tested by *t*-test and one -way ANOVA. The results showed the samples had a high - level of interest in enrollment to study in a bachelor's degree program in the Faculty of Environmental Culture and Ecotourism in the 2018 academic year. Also, it was found that stability and progression factors had the greatest influence, while aptitude, institution, public relations had minor influence. Furthermore, the parameter of personnel relationship was found to have a low influence level. Also, it was found that high school seniors had different motivation for admission with respect to both aptitudes and career interests based on the programs they chose to study. Furthermore, the income of parents also varied in its affect on motivation to apply to the undergraduate institute.

Keywords: motivation, study, bachelor program

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีศักยภาพควบคู่กับการสร้างคุณธรรมจริยธรรมนำไปสู่การพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นระดับการศึกษาสูงสุด เป็นการศึกษาเฉพาะทางด้านที่ตนมีความสนใจ เน้นการเพิ่มพูนความรู้ และทักษะให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะนำไปสู่การได้รับโอกาสความเจริญก้าวหน้าต่อการประกอบอาชีพในตำแหน่งงานที่มีความเหมาะสมในอนาคต มีรายได้ที่เพิ่มขึ้นตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคม การปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยทำให้เกิดสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก ทั้งมหาวิทยาลัยรัฐบาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเอกชน โดยแต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะมีความหลากหลายของหลักสูตรจนทำให้เกิดหลักสูตรจำนวนมาก ซึ่งเป็นคู่แข่งการตลาดทางการศึกษา ดังนั้นการรับนิสิตใหม่จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนกลยุทธ์และดำเนินการเชิงรุกเพื่อรับสมัครบุคคลเข้าเป็นนิสิตให้มีจำนวนเป็นไปตามแผนการรับนิสิตที่วางไว้

การเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นอาจมาจากแรงจูงใจหลายด้านด้วยกัน อาทิ ด้านสถาบัน ด้านความมั่นคง และความก้าวหน้า ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ เอนก ชิตเกษตร (2542) ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ พบว่า ชื่อเสียงของคณะและสถาบันเป็น สิ่งกระตุ้นทางการตลาดในขณะที่ มีสิทธิ์ ชัยมณี (2559) เสนอประเด็นด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าซึ่งเป็นมูลเหตุจูงใจในการศึกษาระดับอุดมศึกษา กล่าวคือ นักศึกษามีมุมมองที่ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสามารถเลือกงานให้เหมาะสมกับตนเอง โดยต้องการนำวุฒิไปใช้ในการหางานหรือนำความรู้ไปประกอบอาชีพหลัก ซึ่งผู้ที่มีการศึกษาสูงมีโอกาสหางานได้ง่ายและได้เงินเดือนสูง

สำหรับด้านความถนัด และความสนใจในอาชีพ ซึ่งลักษณะงานอาชีพทุกประเภทต้องการความรู้และทักษะโดยเฉพาะ อมรรรัตน์ เจริญชัย (2531) พบว่า ผู้เรียนต้องสำรวจความสนใจ และความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาสาขาใดดี เลือกอาชีพในสาขาที่ตนสนใจ อันจะนำไปสู่ความพอใจและความสุขในการทำงานนอกจากนี้ ระเบียบ อรรถ (2537) กล่าวว่า มนุษย์ต้องอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อม ซึ่งสิ่งแวดล้อมรวมถึงบุคคลซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความปรารถนาของพ่อแม่และความชื่นชมที่มีต่อญาติพี่น้องและเพื่อนที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพทำให้เกิดอยากลอกเลียนแบบ

อารี พันธมณี (2534) ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา ส่วนการจูงใจ (motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่กล่าวถึงความต้องการภายใน คือ ทฤษฎีลำดับขั้นของความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) เชื่อว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลมีหลายอย่างตั้งแต่ความต้องการขั้นพื้นฐานถึงความต้องการขั้นสูง มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานก่อนจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการในขั้นที่สูงขึ้นไปได้ ลำดับความต้องการจากต่ำสุดไปสูงสุด 5 ลำดับคือ ความต้องการทางกาย ความต้องการปลอดภัยและความมั่นคง ความต้องการความรักและเป็นเจ้าของ ความต้องการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น และความต้องการบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้จัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตทั้งระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา ให้เป็นผู้ที่มีองค์ความรู้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ทั้งด้านเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและการจัดการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม (คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, 2556) โดยระดับปริญญาตรีจัดการเรียนการสอน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากร และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ ทั้ง 2 หลักสูตรได้รับการปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และผ่านการพิจารณาเห็นชอบหลักสูตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2561 เป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาการรับนิสิตใหม่ประสบปัญหาจำนวนนิสิตไม่ตรงตามแผนการรับนิสิตที่ตั้งไว้จากสาเหตุหลายกรณี เช่น ผู้สมัครมีจำนวนน้อยกว่าจำนวนที่เปิดรับ ผู้ผ่านการคัดเลือกสละสิทธิ์ไม่มารายงานตัว ผู้ที่รายงานตัวขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตแล้วไม่มาเรียน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านการประชาสัมพันธ์ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการวางแผนการรับนิสิต รวมถึงใช้ในการเป็นข้อมูลในการป้อนกลับให้กับสาขาวิชาที่รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาหลักสูตรและรายวิชาให้มีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เพื่อดึงดูดใจให้ นิสิตเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรฯ ของคณะตอบสนองได้ตรงกับความต้องการของนิสิต และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2561 จำนวน 123 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามนิสิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป ได้แก่ เพศ หลักสูตร แผนการเรียน ม.ปลาย ผลการเรียนเฉลี่ย ม.ปลาย ภูมิลำเนา อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน และตอนที่ 2 แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสถาบัน ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น และด้านการประชาสัมพันธ์ แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) จากผลการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เท่ากับ 0.948 และค่าความเชื่อมั่น จากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ 0.901

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและได้รับกลับมา จำนวน 123 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยตอนที่ 1 วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 และทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีที่พบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างนั้นเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนิสิต มีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.4 เป็นนิสิตหลักสูตร ศศ.บ. สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ คิดเป็นร้อยละ 72.4 แผนการเรียน ม.ปลายวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีผลการเรียนเฉลี่ย ม.ปลาย ระหว่าง 3.00-3.49 คิดเป็นร้อยละ 49.6 มีภูมิลำเนากรุงเทพฯและปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 62.6 ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 35.8 โดยผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 15,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 52.8 (ตาราง 1)

ตาราง 1

จำนวน และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม (n = 123)

	ข้อมูลทั่วไปของนิสิต	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	18	14.63
	หญิง	105	85.37
หลักสูตร	ศศ.บ. สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ	89	72.36
	วท.บ. สาขาวิชาเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อมและทรัพยากร	34	27.64
แผนการเรียน ม.ปลาย	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	52	42.28
	ศิลป์ (คำนวณ)	32	26.02
	ศิลป์ (ภาษา)	39	31.70
ผลการเรียนเฉลี่ย ม.ปลาย	3.50-4.00	38	30.89
	3.00-3.49	61	49.59
	2.50-2.99	22	17.90
	2.00-2.49	1	0.81
	น้อยกว่า 2.00	1	0.81
ภูมิลำเนา	กรุงเทพและปริมณฑล	77	62.60
	ภาคกลาง	15	12.19
	ภาคเหนือ	2	1.63
	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13	10.57
	ภาคตะวันตก	9	7.32
	ภาคใต้	7	5.69
อาชีพของผู้ปกครอง	ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/พนักงานมหาวิทยาลัย	11	8.94
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ/พนักงานเอกชน	26	21.14
	ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	44	35.77
	เกษตรกร	4	3.25
	รับจ้าง	36	29.27
	ไม่ประกอบอาชีพ	2	1.63
รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน	ต่ำกว่า 15,000 บาท	22	17.89
	15,000-30,000 บาท	65	52.84
	มากกว่า 30,000 บาท	36	29.27

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีรายละเอียดดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.65$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงสุด คือ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ($\mu = 4.13$) รองลงมาคือ ด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพ ($\mu = 4.03$) ส่วนด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\mu = 2.57$) อยู่ในระดับน้อย (ตาราง 2)

ตาราง 2

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ($n = 123$)

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ	μ	σ	แปลผล
ด้านสถาบัน	3.65	0.49	มาก
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	4.13	0.56	มาก
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	4.03	0.84	มาก
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	2.57	1.15	น้อย
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.62	1.10	มาก
รวม	3.65	0.49	มาก

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตามข้อมูลทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

การจำแนกข้อมูลตามเพศ พบว่า นิสิตเพศชายและหญิง มีแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (ตาราง 3)

ตาราง 3

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ	ชาย (n=18)		หญิง (n=105)		t-test	P
	μ	σ	μ	σ		
ด้านสถาบัน	3.78	0.53	3.99	0.48	-1.622	0.107
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	2.61	1.10	2.58	0.90	0.107	0.915
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	3.90	0.42	3.97	0.61	-0.491	0.625
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	2.61	1.10	2.59	0.90	0.107	0.915
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.50	0.85	3.63	0.81	-0.635	0.527
รวม	3.57	0.42	3.66	0.50	-0.710	0.479

การจำแนกข้อมูลตามหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมนิสิตทั้งสองหลักสูตรมีแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในด้านความถนัดและความสนใจในอาชีพมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตาราง 4)

ตาราง 4

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามหลักสูตร

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีฯ	ศศ.บ.การจัดการการ		วท.บ.เทคโนโลยี		t-test	P
	ท่องเที่ยวแบบ		สิ่งแวดล้อมและ			
	บูรณาการ (n=89)		ทรัพยากร (n=34)			
	μ	σ	μ	σ		
ด้านสถาบัน	3.99	0.49	3.86	0.50	1.326	0.187
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	2.51	0.95	2.81	0.84	-1.629	0.106
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	4.04	0.56	3.77	0.61	2.292	0.024*
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	2.51	0.95	2.81	0.84	-1.629	0.106
ด้านการประชาสัมพันธ์	3.63	0.81	3.55	0.83	0.493	0.623
รวม	3.68	0.47	3.56	0.53	1.233	0.220

หมายเหตุ: * $P < 0.05$

การจำแนกข้อมูลตามแผนการเรียน ม.ปลาย พบว่า นิสิตที่มีแผนการเรียนระดับ ม.ปลาย แตกต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (ตาราง 5)

ตาราง 5

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแผนการเรียน ม.ปลาย

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	0.707	2	0.353	1.468	0.234
	ภายในกลุ่ม	28.894	120	0.241		
	รวม	29.601	122			
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	0.857	2	0.428	0.492	0.613
	ภายในกลุ่ม	104.503	120	0.871		
	รวม	105.360	122			

ตาราง 5 (ต่อ)

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามแผนการเรียน ม.ปลาย

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.950	2	0.475	1.402	0.250
	ภายในกลุ่ม	40.678	120	0.339		
	รวม	41.628	122			
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.857	2	0.428	0.492	0.613
	ภายในกลุ่ม	104.503	120	0.871		
	รวม	105.360	122			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.282	2	0.141	0.211	0.810
	ภายในกลุ่ม	80.079	120	0.667		
	รวม	80.361	122			

การจำแนกข้อมูลตามผลการเรียนเฉลี่ย ม.ปลาย พบว่า นิสิตที่มีผลการเรียนเฉลี่ยระดับ ม.ปลายแตกต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (ตาราง 6)

ตาราง 6

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย ม.ปลาย

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	0.478	2	0.239	0.986	0.376
	ภายในกลุ่ม	29.123	120	0.243		
	รวม	29.601	122			
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	0.802	2	0.401	0.460	0.632
	ภายในกลุ่ม	104.558	120	0.871		
	รวม	105.360	122			
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.874	2	0.437	1.287	0.280
	ภายในกลุ่ม	40.754	120	0.340		
	รวม	41.628	122			
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	0.802	2	0.401	0.460	0.632
	ภายในกลุ่ม	104.558	120	0.871		
	รวม	105.360	122			

การจำแนกข้อมูลตามภูมิลำเนา พบว่า นิสิตที่มาจากภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน (ตาราง 7)

ตาราง 7

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามภูมิลำเนา

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.287	5	0.257	1.064	0.384
	ภายในกลุ่ม	28.314	117	0.242		
	รวม	29.601	122			
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	3.015	5	0.603	0.689	0.632
	ภายในกลุ่ม	102.345	117	0.875		
	รวม	105.360	122			
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.900	5	0.180	0.517	0.763
	ภายในกลุ่ม	40.728	117	0.348		
	รวม	41.628	122			
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3.015	5	0.603	0.689	0.632
	ภายในกลุ่ม	102.345	117	0.875		
	รวม	105.360	122			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3.724	5	0.745	1.137	0.345
	ภายในกลุ่ม	76.637	117	0.655		
	รวม	80.361	122			

การจำแนกข้อมูลตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองของนิสิตที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีผลต่อแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน (ตาราง 8)

ตาราง 8

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.301	5	0.260	1.076	0.378
	ภายในกลุ่ม	28.300	117	0.242		
	รวม	29.601	122			
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	6.023	5	1.205	1.419	0.223
	ภายในกลุ่ม	99.337	117	0.849		
	รวม	105.360	122			
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1.421	5	0.284	0.827	0.533
	ภายในกลุ่ม	40.207	117	0.344		
	รวม	41.628	122			
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	6.023	5	1.205	1.419	0.223
	ภายในกลุ่ม	99.337	117	0.849		
	รวม	105.360	122			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	4.929	5	0.986	1.529	0.186
	ภายในกลุ่ม	75.432	117	0.645		
	รวม	80.361	122			

การจำแนกข้อมูลตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของนิสิตที่แตกต่างกันมีผลต่อแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อในด้านสถาบันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ตาราง 9)

ตาราง 9

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	1.878	2	0.936	4.065	0.020*
	ภายในกลุ่ม	27.723	120	0.231		
	รวม	29.601	122			

ตาราง 9 (ต่อ)

เปรียบเทียบแรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีฯ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม	2.957	2	1.478	1.732	0.181
	ภายในกลุ่ม	102.403	120	0.853		
	รวม	105.360	122			
ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	0.804	2	0.402	1.182	0.310
	ภายในกลุ่ม	40.824	120	0.340		
	รวม	41.628	122			
ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ระหว่างกลุ่ม	2.957	2	1.478	1.732	0.181
	ภายในกลุ่ม	102.403	120	0.853		
	รวม	105.360	122			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	0.529	2	0.265	0.398	0.673
	ภายในกลุ่ม	79.832	120	0.665		
	รวม	80.361	122			

หมายเหตุ: * $P < 0.05$

อภิปรายผล

ผู้วิจัยมีประเด็นอภิปรายผล ดังนี้

1. แรงจูงใจที่มีผลต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะนิสิตมีความเชื่อมั่นต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศ ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ ทำให้สะดวกต่อการเดินทางและการใช้ชีวิตในสังคมเมือง คณาจารย์ในหลักสูตร มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ในขณะที่วิสัยทัศน์ของคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ปลุกฝังให้นิสิตมีความรู้ ทักษะที่จำเป็น ตลอดจนพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดเป็นวัฒนธรรมด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว เกิดความรักและห่วงใยที่จะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งส่วนใหญ่การรับรู้ข้อมูลเหล่านี้ผ่านการสืบค้นข้อมูลผ่านทางช่องทางสื่อสารสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งแก้ว จงรัก และคณะ (2547) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาระดับปริญญาตรี ด้านสถาบันภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียง บัณฑิตจบจากสถาบันนี้ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งยังมีสาขาวิชาที่เปิดสอนยังมีความหลากหลายทำให้นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความถนัด

1.2 ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเนื้อหาของหลักสูตรมีความทันสมัยกับเหตุการณ์ในปัจจุบันและเป็นที่ยอมรับ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงกับความรู้ที่ได้ศึกษา และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงทำให้เป็นโอกาสในการพัฒนาทักษะเพื่อประกอบอาชีพที่ตรงกับความต้องการของนิสิต นอกจากนี้ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตโดยเฉพาะในด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและการจัดการท่องเที่ยว ล้วนเป็นกลุ่มที่ต้องการบัณฑิตที่มีความจำเพาะเจาะจงของทักษะ ดังนั้นนิสิตที่เลือกเรียนในสาขาดังกล่าว จึงมีโอกาที่จะได้ทำงานหลังสำเร็จการศึกษาที่มีความมั่นคง มีความก้าวหน้าในการทำงานและพัฒนาศักยภาพของตนเองในสายวิชาชีพ และสามารถนำความรู้ไปเรียนต่อได้ในทั้งภาครัฐ และเอกชน โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มีสิทธิ์ ชัยมณี (2559) ที่พบว่า นักศึกษาต้องการเรียนเพื่อให้ได้รับปริญญาบัตรรวมทั้งโอกาสความก้าวหน้าและความสำเร็จให้แก่ตนเอง

1.3 ด้านความถนัดและสนใจในอาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยสาขาสิ่งแวดล้อมและท่องเที่ยวกำลังเป็นที่ได้รับความนิยมนอกจากทุกภาคส่วนของสังคม อันเนื่องมาจากปัญหาวิกฤตทางด้านสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบันของมนุษย์ ซึ่งยังคงต้องการบุคลากรที่มีองค์ความรู้เข้ามาแก้ไขปัญหาเหล่านี้ ตลอดจนแนวโน้มการเติบโตด้านท่องเที่ยวที่มีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีนิสิตส่วนมากเห็นว่าทั้งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเป็นสาขาที่น่าสนใจและท้าทาย เป็นสาขาที่ตนเองมีบุคลิกภาพ มีความถนัด เหมาะสมต่อการเรียนและพัฒนาทักษะความรู้เพื่อปฏิบัติงานในสายวิชาชีพได้ดีกว่าสาขาอื่น ๆ มีโอกาสที่จะมีงานทำได้ตรงกับสาขาที่เลือกเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปฐม นิคมานนท์ (2528) กล่าวว่า เหตุจูงใจหนึ่งที่ทำให้ผู้ใหญ่สนใจเข้ามาเรียน คือ เหตุจูงใจในอาชีพ โดยเฉพาะผู้ใหญ่ตอนต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้ามาเรียนเพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้เพื่อหางานได้ง่ายขึ้น

1.4 ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก นิสิตสามารถทราบข้อมูลของหลักสูตรที่เปิดสอน เนื้อหาของรายวิชาที่เรียน รวมถึงกิจกรรมการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ได้จากหลายช่องทาง โดยเฉพาะโครงการเปิดบ้าน หรือ OPEN HOUSE ของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนสามารถส่งตรงถึงผู้ร่วมงานได้ดีที่สุด ทำให้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก ส่วนช่องทางอื่น ๆ จะเป็นทางสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ และเฟสบุ๊กของคณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ช่วยส่งเสริมข้อมูลด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้กับผู้เรียนเป็นลำดับรองลงมา

1.5 ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนิสิตสามารถหาข้อมูลของหลักสูตรต่าง ๆ และเลือกตัดสินใจเข้าศึกษาตามความต้องการและความถนัดของตนเองเป็นหลักสำคัญ โดยผู้เรียนได้อยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา เป็นช่วงวัยที่มีความมั่นใจในตนเอง กล้าคิด และตัดสินใจเลือกเรียนในหลักสูตรที่ตนพึงพอใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพื่อน ศิษย์ปัจจุบัน บิดา มารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้เข้าศึกษา มีความสำคัญต่อการเลือกเข้าศึกษาในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ สุชีวา สิทธิจินดา (2560) ที่พบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนระดับปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม อยู่ในช่วงวัยที่อยากรู้อยากลองด้วยตนเอง มีวุฒิภาวะ และมีความเชื่อมั่นในตัวเองเนื่องจากก้าวผ่านช่วงวัยมัธยม การที่ผู้เรียนจะถูกชักจูงจากบุคคลอื่นจึงมีอิทธิพลน้อยมากต่อเหตุจูงใจในการศึกษาต่อ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539) ที่พบว่านักเรียนส่วนมากตัดสินใจเลือกเรียนวิชาชีพด้วยได้รับแรงจูงใจจากปัจจัยด้านบุคคลเป็นการตัดสินใจด้วยตนเอง

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2561 พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่มีเพศแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันทั้งเพศหญิงและชายมีโอกาสดำเนินการศึกษาย่างเท่าเทียมกันและตัดสินใจ

เลือกเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อุไรวรรณ โพธิ์เทวี (2539) ที่พบว่า นิสิตชายและหญิงมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษา ในแต่ละด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่มีหลักสูตรแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านความถนัด และสนใจในอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อันเนื่องจากความเฉพาะด้านของหลักสูตร ในส่วนของสาขาสิ่งแวดล้อมที่ต้องมีทักษะและพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นอย่างดีเช่นเดียวกับสาขาท่องเที่ยวที่ต้องมีทักษะภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐกานต์ พึ่งกุล (2559) ที่พบว่า สาขาวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีเหตุจูงใจแตกต่างกัน โดยสาขาวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีแตกต่างกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษและสาขาวิชาพลศึกษา และสาขาปฐมวัย แตกต่างกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาคณิตศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาอังกฤษ อาจเป็นเพราะลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขา

สำหรับแผนการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิตแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งพออธิบายได้จากแผนการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการกำหนดแผนการเรียนและรายวิชาที่มีพื้นฐานแตกต่างกันอยู่แล้ว รวมถึงข้อกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต้องมีผลระดับผลการเรียนในรายวิชาเฉพาะ และต้องมีความสามารถทางภาษาซึ่งเป็นข้อกำหนดเฉพาะของหลักสูตร จึงทำให้นักเรียนระดับมัธยมปลายที่เลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีที่คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่างมีเป้าหมายในการศึกษาระดับปริญญาตรีบนพื้นฐานของการเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาอยู่แล้ว

ในขณะที่นิสิตที่มีภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในยุคสมัยนี้การคมนาคมสะดวกสบาย มีช่องทางในการเดินทางมายังมหาวิทยาลัยได้โดยง่าย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ กอแก้ว จันทร์กิ่งทอง และคณะ (2560) ที่พบว่า ไม่ว่านักศึกษาจะอาศัยอยู่ในจังหวัดใดก็ได้มีความเกี่ยวข้องกับการจะเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สำหรับปัจจัยด้านอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อที่ไม่แตกต่างกัน อาจเพราะในปัจจุบันผู้ปกครองมีอาชีพที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพใดต่างก็มีจุดมุ่งหมายให้ลูกหลานได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับจุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2558) ที่พบว่า นักเรียนที่มารดามีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน แต่ปัจจัยด้านที่มีรายได้ของผู้ปกครองแตกต่างกัน ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในด้านสถาบันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เงินเป็นปัจจัยหลักในการชำระค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิต ดังนั้นรายได้ของผู้ปกครองจึงมีผลต่อการตัดสินใจเรียนในหลักสูตรต่าง ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. คณะและหลักสูตรฯ ควรวางแผนในการสร้างภาพลักษณ์ของคณะและหลักสูตรให้มีความโดดเด่น รวมถึงงานวิชาการงานวิจัย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ที่ตัดสินใจเลือกเข้ามาศึกษาต่อ
2. คณะและหลักสูตรฯ ควรมีการศึกษา วิจัย รวมถึงติดตามแนวโน้มความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อนำมาใช้พัฒนาปรับปรุงเนื้อหาของหลักสูตรให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปประยุกต์ให้เกิดความเหมาะสมกับงานในอนาคต
3. คณะและหลักสูตรฯ ควรเน้นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้นิสิตมีการเรียนรู้ฝึกทักษะด้านปฏิบัติการภาคสนาม ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านสารสนเทศ เพื่อทำให้นิสิตเพิ่มพูนศักยภาพที่ตนเองมีความถนัดและมองเห็นภาพลักษณะการทำงานของตนในอนาคต

4. คณะและหลักสูตรฯ ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาช่องทางสื่อสารแบบออนไลน์เพื่อประชาสัมพันธ์คณะ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน รางวัลที่นิตได้รับ ตลอดจนการประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ที่สนใจหลักสูตร ของคณะให้เข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิ่งแก้ว จงรัก, สมฤดี สาลี, อัญชลี สุขกรี, อุษณี มาประกอบ, นริศรา ตั้งสุรัตน์, และ ศิรินารถ จุลวัฒน์. (2547). ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยจันทระเกษม. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทระเกษม.

กอบแก้ว จันทร์กิ่งทอง, โชติรัตน์ อินทสระโร, วรณณะ วิจิตร, และ ภัทรมณี แก้วจันทร์. (2560). การศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา. ใน ปกรณ์ ลีมโยธิน (บ.ก.), *การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8* (น. 948-959). มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่.

คณะวัฒนธรรมสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. (2556, 1 พฤษภาคม). *ประวัติความเป็นมา*.

<http://ece.swu.ac.th/Default.aspx?tabid=17394>

จุฑามาศ ชูจินดา, กิตติยานภลัย ภูตระกูล, และ ณภัทร โชคธนนิกุล. (2558). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 9(2), 66-77.

ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ณัฐกานต์ พึ่งกุล. (2559). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. ใน พัฒนา ตั้งวรรณวิทย์, ชัยณรงค์ ชันผนิก, บุษยากร ตีระพลดีกุลชัย (บ.ก.) *การประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 16 และการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ครั้งที่ 3 “งานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”* (น. 196-203). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

ปฐม นิคมานนท์. (2528). *การศึกษานอกระบบมหาวิทยาลัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. ทิพย์อักษร.

มีสิทธิ์ ชัยมณี. (2559). การเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยปทุมธานี. *วารสารวิชาการ มทรสุวรรณภูมิ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 1(1), 97-107.

ระเปียบ อรชร. (2537). *มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อวิชาชีพคหกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ* [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

สุชีวา สิทธิจินดา. (2560). เหตุจูงใจที่ใช้ในการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยนครพนม. *รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4. สถาบันวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร* (น. 889-898). มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

อมรัตน์ เจริญชัย. (2531). *แนะแนวอาชีพคหกรรมศาสตร์*. *วารสารคหเศรษฐศาสตร์*, 32, 21-24.

อารี พันธมณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน. ต้นอ้อ.

อุไรวรรณ โปธิเทวีญ. (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา
กรุงเทพมหานคร [ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอนก ชิตเกษร. (2542). มลเหตุจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ. รายงานการวิจัย. เชียงใหม่.